

MLV2

INFORMACE O CHARTĚ 77

ročník jedenáctý (1988) - č.20

..... str.

Dokument Charty 77 56 88 (Společně prohlášení Charty 77, NMS a SPUSA)	
Absurdní zásah proti sympoziu Československo 88	2
Zahraniční účastníci sympozia Československo 88	3
Sdělení VONS č.841 (Pokračující represe proti Hnutí za občanskou svobodu)	4
842 (Petr Cibulka obviněn z hospodářské trestné činnosti)	5
843 (K represím za účast na manifestaci 28.10.)	5
844 (Přípaďy policejního násilí)	6
845 (Represe proti sympoziu Československo 88)	7
846 (Další vývoj v tr. věci proti Petru Cibulkovi)	8
847 (František Lízna souzen pro přečin)	9
Výbor solidarity s Ivanem Polanským	9
Výbor na obranu Augustina Navrátila	11
Výbor na obranu Ivana Jirouše	12
Údaje o nových politických vězňích	13
Ustavení Čs. helsinského výboru	16
Manifest Českých dětí	16
V samizdatu nově vyšlo...	18
Krátké zprávy	
Protesty nezávislých proti posledním represím v Československu	20
Prohlášení Polsko-čs. solidarity	20

.....

Datum posledního textu zařazeného do tohoto čísla: 29.11.1988

.....

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2

.....

Informace o Chartě 77 vycházejí jednou za 14 dní. Jsou periodickou tiskovinou, nezávislou jak na státní moci, tak i na Chartě 77. Úzce spolupracují s mluvčími Charty 77 a zveřejňují v plném znění všechny dokumenty Charty 77 jakož i všechna sdělení VONS. Náklady na výrobu a distribuci jsou hrazeny z dobrovolných příspěvků z domova i z ciziny. Signatářům a aktivním příznivcům Charty 77 v Československu se Infoch poskytuje podle technických možností, a to zdarma. V případě výroby a distribuce Infochu, které jsou nezávislé na naší redakci, jsou náklady na jeden výtisk i s poštovním 10,- Kčs. Přetiskování či jiné přebírání textů zveřejněných Infochem je možné jen s uvedením pramene. Bez uvedení pramene je možno přebírat dokumenty Charty 77, sdělení VONS, petice, otevřené dopisy, fejetony, jakož i texty, z jejichž charakteru či uvedení je zřejmé, že nebyly psány přímo pro Infoch.

Absurdní zásah proti sympoziu Československo 88

V polovině tohoto roku se skupina nezávislých historiků a zájemců o moderní historii rozhodla uspořádat symposium ke čtyřem významným mezníkům čs. dějin (1918, 1938, 1948 a 1968) se zvláštním zaměřením na porušování i obhajobu lidských a občanských práv. Vyšli z přesvědčení, že každý kulturní národ má právo a povinnost zamýšlet se svobodně nad svou minulostí a hledat v ní ponaučení pro současnost i pro budoucí rozvoj. Přípravy odborného setkání se ujali zástupci nezávislých iniciativ, kteří vytvořili přípravný výbor a 6. září t.r. vydali dokument oznamující záměr uspořádat 11. až 13. listopadu symposium 'Československo 88' s podtitulem Československo v evropském dění. Na symposium byli pozváni odborníci z domova i ze zahraničí a některé oficiální instituce.

Přípravný výbor nepovažoval za nutné žádat čs. úřady o povolení symposia, protože mělo jít o setkání pozvaných osob, nikoli o veřejné shromáždění. Přesto členové přípravného výboru navštívili národní výbor hl.m. Prahy a předsednictvo vlády ČSSR, aby jejich zástupce se záměrem symposia seznámili. Na obou místech byli přívětivě přijati, na pražském národním výboru byli dokonce ujištěni, že podobné iniciativy jsou užitečné a měly by být podpořeny. Při těchto jednáních jim nebylo řečeno nic o možném zákazu symposia. Několik členů přípravného výboru bylo pouze varováno příslušníky StB, kteří jim řekli, že symposium je prý v rozporu se zájmy pracujícího lidu.

Až do 9. listopadu se zdálo, že symposium proběhne v klidu. Většina zahraničních návštěvníků dostala vstupní víza, někteří s varováním, jen několik málo hostů víza nedostalo.

Ve čtvrtek ráno 10. listopadu však zahájila čs. Státní bezpečnost masivní zásah proti zjištěným a možným účastníkům symposia. Od časných ranních hodin byli historici, signatáři Charty 77 a členové dalších občanských iniciativ svázení k výslechům. Asi 40 jich bylo zadrženo a podrobeno většinou dlouhotrvajícím výslechům, více než 20 možných účastníků - mezi nimi pětasedmdesátiletý profesor Jiří Hájek - bylo umístěno do cel předběžného zadržení zejména v ruzyňské věznici, velká část jich byla držena v celách více než 48 hodin. Byli mezi nimi i občané, kteří se symposia nemínili zúčastnit, ani se nepodíleli na jeho přípravě. Teprve 10. listopadu byl ONV v Praze 1 vydán protiprávní a nesmyslný zákaz, doručený jednomu z nich do vězení.

V pátek 11. listopadu, kdy mělo být třídní symposium zahájeno, byla místa setkání na náměstí Republiky a v jeho blízkosti obklíčena příslušníky SNB a další možní účastníci byli zadržováni a odvázeni k výslechům.

Zahraníční účastníci se shromáždili 11. listopadu v 8,30 hodin v hotelu Paříž. Byli mezi nimi výkonný ředitel Mezinárodní helsinské federace Gerald Nagler, bývalý nizozemský ministr zahraničí Max van der Stoep, představitelé národních helsinských výborů, historici, novinář a další významné osobnosti. Do tohoto nevelkého shromáždění vstoupil nečekaně předseda přípravného výboru symposia Václav Havel, oznámil zahraničním hostům, že účastníci symposia jsou zatýkáni, že i on může být v nejbližších minutách zatčen a okamžitě zahájil symposium 'Československo 88'. Vzápětí byl před zraky všech přítomných odveden příslušníkem Státní bezpečnosti, odveden k výslechu a do vězení. Zahraniční hosté pak napsali ostrý protest tajemníkovi ÚV KSČ Miloši Jakešovi a intervenovali u orgánů Státní bezpečnosti. Později položili květiny na hrob profesora Jana Patočky, jednoho ze zakladatelů Charty 77.

Přes rozsáhlé policejní represe pokračovalo symposium improvizovanými diskusemi v bytech a v ruzyňských celách.

Pro zahraniční účastníky, kteří se pražského symposia nemohli zúčastnit, bylo 13. a 14. listopadu připraveno paralelní stejně zaměřené symposium ve Vídni, které bylo seznámeno s více než třiceti referáty, jež byly pro pražské symposium napsány. Zástupci pražského a vídeňského symposia se dohodli, že symposium 'Československo 88' bude permanentní, dokud je Václav Havel nebude moci v Praze řádně ukončit. Příspěvky určené pro symposium vyjdou ve sborníku, další budou uváděny jako příspěvky pro permanentní symposium 'Československo 88'.

Zmařené sympozium a masivní zásah čs. policie proti nezávisle smýšlejícím čs. občanům měly zcela neočekávaný ohlas v zahraničních sdělovacích prostředcích. Čs. vláda obdržela protesty několika evropských vlád proti této represii, jednalo se o ni na vídeňské konferenci, byla označena za akci hrubě porušující principy helsinské konference a následných jednání.

Celkovou bilancí represivní akce je tedy

1) mnohonásobně větší publicita sympozia než jakou by mělo, kdyby se bylo konalo;

2) veliká ostuda pro čs. politická místa, která se před zraky zástupců civilizovaných zemí předvedla jako jedna z nejkonzervativnějších v Evropě (a to zvláštěve srovnání s Maďarskem, SSSR a Polskem, kde v poslední době několik podobných setlání nerušeně proběhlo);

3) sympozium nebylo zmařeno, ale posíleno, bude pokračovat, mnoho odborníků i dalších zájemců o něm ví a bude pro ně psát.

Jako zástupci nezávislých iniciativ proti zásahu policie důrazně protestujeme a ptáme se:

Kdo měl zájem na této nesmyslné policejní akci a kdo ji - zřejmě na poslední chvíli - nařídil? Žádáme, aby celá akce byla na příslušných místech, především v zastupitelských orgánech, důkladně projednána a posouzena, aby byly vzaty v úvahu její obrovské finanční náklady a aby z její nesmyslnosti byly vyvozeny důsledky včetně personálních.

Současne upozorňujeme čs. politické vedení, že čím déle bude odkládat dialog se zástupci nezávislých občanských iniciativ, tím více poroste neklid v naší společnosti. Stále více lidí začíná totiž spatřovat v práci těchto iniciativ výraz svého skutečného smýšlení a své skutečné vůle. Ukázaly to jasně i nedávné manifestace. Proto je nezbytné zaujmout k těmto iniciativám objektivní a tolerantní postoj a neodkládat dialog s nimi na dobu, kdy už může být pozdě, protože projevy obecné nespokojenosti se stanou neregulovatelné.

Charta 77 a další iniciativy se mnohokrát v minulosti obracely na čs. politická místa se svými oprávněnými požadavky, kritickými dopisy a rozbory. Až na nepatrné výjimky nedostaly od oficiálních míst nikdy odpověď. Znovu žádáme o zahájení rozumného dialogu oficiálních míst s našimi zástupci a zastavení nesmyslných a nezákonných represí.

Stanislav Devátý, Miloš Hájek a Bohumír Janát, mluvčí Charty 77 [toto prohlášení je současně dokumentem Charty 77/56/88]

Jana Petrová, za Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti

Petr Bartoš, Pavel Jungmann a Bedřich Koutný za Společenství přátel USA

Toto prohlášení bylo adresováno předsednictvu vlády ČSSR, ÚV Národní fronty ČSSR, Čs. výboru pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, prezidiu ČSAV, Ústavu čs. a světových dějin ČSAV a ministrům kultury ČSR a SSR. Jeho kopie byly zaslány na vědomí delegátům následné vídeňské konference o evropské bezpečnosti a spolupráci, AFP, APN, ARD, ANSA, Čs. dokumentačnímu středisku a Palach Pressu.

*

Zahraníční účastníci sympozia 'Československo 88'

¶ Z NDR: Jeden zástupce nezávislých iniciativ [z bezpečnostních důvodů jeho jméno nezveřejňujeme].

¶ Z NSR: Helmut Lippelt, poslanec Spolkového sněmu za stranu Zelených, mluvčí strany pro zahraniční otázky; Eberhardt Schulz z Německé společnosti pro politický výzkum.

¶ Z Francie: abbé Pierre Toulat, vedoucí tajemník Justitia et Pax; Pierre Hassner, vedoucí výzkumného oddělení Národního ústavu politických věd; Aleksander Smolar [polský exil] z Vysoké školy politických věd.

¶ Z Itálie: Antonio Stango, vedoucí tajemník helsinského výboru; Luciano Neri z Democrazia proletaria a z Evropské sítě pro dialog Východ-Západ; Gian Carlo Sacchan, člen Národního výboru Democrazia proletaria; Pino Pasquale.

¶ Z Velké Británie: Lord Erik Avebury, předseda helsinského výboru; Timothy Garton Ash, spisovatel a novinář; Sally Lairdová, redaktorka časopisu Index on Censorship.

¶ Z USA: Herb Gartner z Helsinki Watch [americká sekce Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva], dramatik; Sanford Unger, děkan dopravní fakulty; Joanne Landyová, aktivistka Campaign for Peace and Democracy - Dialogue East|West.

¶ Z Nizozemí: Max van der Stoel, bývalý ministr zahraničí, předseda helsinského výboru; Paul Schaffer ze strany Práce (soc.-dem.); Anet Bleichová, novinářka.

¶ Ze Švédska: Gerald Nagler, výkonný tajemník Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva; Ulf Sjöberg z Nadace Charty 77.

¶ Z Dánska: Inge d.Staal.

¶ Z Norska: Stein Ivar Aarsaether, předseda helsinského výboru; Ingunn Jordheimová, členka helsinského výboru.

Mezi těmi, kdo neobdrželi víza, byli např.: hraběnka Marion Dönhoffová, vydavatelka Die Zeit [hamburský týdeník, vyjadřující postoje soc.dem.], profesor John Keane z Londýna, profesor Ove Nathan z Ústavu Nielse Bohra a děkan z kodaňské univerzity, Niels Barfoed z kodaňského výzkumného ústavu pro lidská práva, Christian Semler, novinář z NSR.

Asi polovina jmenovaných se účastnila setkání ve Vídni, mnozí vystoupili na tiskové konferenci, která měla velký ohlas.

Pozdravný telegram zaslal z USA, kde byl v oně době na návštěvě, sovětský akademik Andrej Sacharov. Rovněž z Maďarska přišel pozdravný telegram tohoto znění: "Přejeme vám k setkání českých demokratických organizací mnoho úspěchů - maďarští demokraté podporují váš boj za přestavbu čs.společnosti - buďte jisti, že jsme s vámi solidární - předsednictvo maďarského Demokratického fóra". Maďarští přátelé nemohli poslat své zástupce, protože ve stejnou dobu se konala celostátní konference Síť svobodných iniciativ.

Známý odborník na současné čs.dějiny prof.H.Gordon Skilling z Kanady zaslal již 13.října 1988 dopis předsedovi federální vlády Ladislavu Adamcovi (a kopii prezidentu republiky), v němž vyjadřuje znepokojení nad tím, že čs.organizátoři symposia byli úřady varováni, aby od svého záměru upustili. "Byl by to tragický výraz současné čs.situace, kdyby nebylo povoleno normálně pořádat vzpomínkovou akci k tomuto historickému datu 28.říjnu 1918 a pozvat na ni zahraniční hosty", píše prof.Skilling.

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných, který je čs.ligou pro lidská práva a členem Mezinárodní federace pro lidská práva (FIDH)

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromáždění. Jména a adresy členů VONS jsme zveřejnili ve sdělení č.591.

Sdělení č. 841 (Pokračující represe proti Hnutí za občanskou svobodu)

Jak jsme již informovali (viz sdělení č.839), byla většina domovních prohlídek dne 27.10.1988 zdůvodněna trestním stíháním pro pobuřování, údajně spáchané vyhotovením a rozšiřováním manifestu Demokracie pro všechny, jímž se vyhlásilo Hnutí za občanskou svobodu (HOS). Mezi preventivně zajištěnými ve dnech 27.-31.10.1988 byla značná část původních 122 signatářů manifestu, ostatní, pokud se je policii podařilo identifikovat a zastihnout, byli alespoň vyslýcháni a varováni. Obdobně byli vyslýcháni i dodateční signatáři manifestu, jejichž údaje získala policie při domovních prohlídkách. Naštěstí zatím není pravdivé tvrzení Rudého práva ze dne 31.10.1988, že proti několika konkrétním účastníkům HOS bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin pobuřování. Horlivá policejní aktivita proti HOS však neustala ani po propuštění posledních preventivně zadržovaných na svobodu. Od 1.11.je prakticky každý den informativně nebo svědecky vyslýcháno několik signatářů manifestu, mnozí z nich opakovaně. Také pro příští dny obdržela již řada z nich předvolánky k výslechům. Ve dnech 4.-5.11.1988 byl jako podezřelý z pobuřování v souvislosti s HOS zadržován Rudolf Battěk.

Dne 9.11. byli StB bez vysvětlení odvečeni respektive se nevrátli z policejních výslechů místopředseda FIDH Ladislav Lis, Jaroslav Šabata a mluvčí Charty 77 Stanislav Devátý, všichni signatáři manifestu HOS. Zatím není jasné, zda je jejich zadržení dalším vystupňováním represí vůči HOS nebo prvním krokem v rozsáhlém policejním zatýkání účastníků symposia Československo 88. V každém případě jsou však tyto akce flagrantním porušením čs. zákonů a svědčí o snaze řešit závažné a bezodkladné politické problémy pouze policejními prostředky. Což je snaha nejen nemravná, ale také naprosto bezperspektivní. Může ovšem způsobit mnoho nespravedlností a zbytečného osobního utrpení.

V Praze 9.11.1988

*

Sdělení č.842 (Petr Cibulka obviněn z hospodářské trestné činnosti)

Jak jsme již oznámili (viz naše sdělení č.825 a 835), je od 14.října vazebně stíhán Petr Cibulka z Brna. Původní obvinění, týkající se rozšiřování petice za Pavla Wonku, posuzované podle ustanovení § 198 písm.b) tr.zákona (hanobení přesvědčení) bylo 27.10. rozšířeno o přípravu k tr.činu pobuřování podle §§ 7|1 k 100 odst.1 a),3 a) tr.zákona, jehož se měl spolu s Dušanem Skálou a Jiřím Štenclem dopustit tím, že rozmnožoval informace o Chartě 77 a soustřeďoval Lidové noviny a obdobné písemnosti. V průběhu vyšetřování došlo u Petra Cibulky k dalšímu rozšíření trestního stíhání, a to o trestný čin spekulace podle § 117 odst.1,2 b) tr.zákona a trestný čin nedovoleného podnikání podle § 118 odst.1 tr.zákona. Tohoto trestného činu se měl Petr Cibulka dopustit tím, že "si obstarával a přechovával ve větším rozsahu magnetofonové kazety a pásky, na které nahrával hudbu i mluvené slovo, a tyto kazety a pásky měl v úmyslu se ziskem prodat, a také se ziskem prodával, přičemž tak činil bez povolení příslušných orgánů". Kromě šesti domovních prohlídek v trestní věci proti Petru Cibulkovi a spol., o kterých jsme již referovali, byla provedena dne 8.11. nová, již druhá domovní prohlídka u matky Petra Cibulky, paní Věry Cibulkové. U paní Cibulkové nebyly nalezeny žádné kazety ani magnetofonové pásky, ale bylo odnato velké množství nejruznější samizdatové literatury. Značné množství kazet a magnetofonových pásek bylo však zabaveno při předchozích prohlídkách.

Za údajnou hospodářskou trestnou činnost hrozí Petru Cibulkovi trest odnětí svobody v trvání tři až deseti let. Přitom je nepochybné, že skutečným důvodem celého trestního postihu Petra Cibulky jsou jeho občanské a politické postoje a aktivity.

V Praze 10.11.1988

*

Sdělení č.843 (K represím za účast na manifestaci 28.10.)

Ve sdělení č.840 jsme informovali o trestním stíhání manželů Žákových, kteří byli vzati do vazby jako obvinění z trestného činu útoku na veřejného činitele (§156 odst.2 tr.zákona). Tohoto trestného činu se měli dopustit hrubými a urážlivými výroky na adresu příslušníků VB, kteří proti nim zakročovali 28.10.1988 na Václavském náměstí. Obvodní soud pro Prahu 1, jehož senátu předsedala JUDr. Marie Scheuzerová, rozhodl v neveřejném zasedání 8.11.1988, že stížnost manželů Žákových proti usnesení obvodního prokurátora pro Prahu 1 JUDr. Milana Trkala o vazbě je důvodná a manžele propustil na svobodu. Trestní stíhání proti nim pokračuje, stíhá je vyšetřovatel prokuratury pro Prahu 1 JUDr. Jaroslav Dolejší. Po propuštění jim byly odebrány cestovní pasy a u obou bylo nařizeno psychiatrické vyšetření. Doplňujeme osobní údaje: MVDr. Miroslav Žák, nar.14.2.1937, veterinář Okresního veterinárního zařízení Praha-západ; Věra Žáková, nar.17.11.1937, v domácnosti; oba bytem Zlatníky-Hodkovice č.76, 257 41 Dolní Břežany.

Dne 10.11.1988 se konalo před samosoudcem obvodního soudu pro Prahu 1 hlavní líčení proti Tomáši Tvaročovi, aktivistovi NMS (viz sdělení č.840), trestně stíhanému pro přečin podle § 6 písm.a) zákona o přečinech. Tohoto přečinu proti veřejnému pořádku se měl dopustit účastí na manifestaci 28.10. Hlavní líčení bylo odročeno, protože soud neměl k dispozici posudky obviněného a výpis z jeho trestního rejstříku. V líčení má být pokračováno dne 24.11.v 8,45 hodin, rovněž v č.dv.101 v prvním poschodí soudní budovy na Ovocném trhu č.14 v Praze 1.

Ze stejných důvodů bylo též den odročeno hlavní líčení v trestní věci proti Pavlu Pospíšilovi, nar.13.1.1957, bytem Husova 717, 273 09 Kladno - Švermov, aktivistovi SPUSA, stíhanému pro tentýž přečin. Má v něm pokračováno dne 29.11. v 8,45 hod. ve stejné soudní síni.

Dne 28.10.1988 zahájil vyšetřovatel obvodní prokuratury pro Prahu 1 JUDr.Jaroslav Dolejší trestní stíhání Petra Chmelaře, nar.20.2.1968, učitele, bytem Věšínova 13, 100 00 Praha 10. Obvinil ho z trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 155 odst.1 písm.a) tr.zákona a z trestného činu podpory a propagace fašismu a podobného hnutí podle § 261 tr.zákona, neboť -podle usnesení- "dne 28.10.1988 kolem 15,15 hodin v Praze 1 na Václavském náměstí bitím pěstmi do těla napadl příslušníka VB v uniformě kpt.Houbala a při zákroku pořádkové jednotky VB hlasitě vykřikoval 'ať žije Hitler'." Petru Chmelařovi hrozí trest odnětí svobody od 6 měsíců do 3 let. Prokurátor obvodní prokuratury pro Prahu 1 JUDr.Milan Trkal dne 31.10.zamítl stížnost Petra Chmelaře proti usnesení vyšetřovatele a zároveň na něj uvalil vazbu. Obvodní soud pro Prahu 1, jehož senátu předsedala JUDr.Marie Marková, rozhodl dne 7.11.1988 v neveřejném zasedání, že usnesení prokurátora o vazbě se zrušuje a obviněný Petr Chmelař se propouští na svobodu. Petr Chmelař je nadále trestně stíhán na svobodě.

Petr Chmelař rozhodně popírá, že by se byl dopustil jednání, za něž je stíhán, tj.že by bil pěstmi příslušníka VB a že by vykřikoval 'ať žije Hitler'.

Naše letité zkušenosti s nepravdivými svědeckými výpověďmi příslušníků SNB o konfliktech s občany, které tito příslušníci sami vyvolali, nás vedou k názoru, že skutky, za něž je Petr Chmelař trestně stíhán, se nestaly. Svědčí o tom i osobnostní profil dvacetiletého učitele Petra Chmelaře. Informace o důkazní situaci v jiných trestních stíháních pro trestné činy a přečiny a v přestupkových řízeních pro účast na téže manifestaci -jakož i na předchozích letošních manifestacích v Praze a Bratislavě- navíc prokazují, že služební hlášení a svědecké výpovědi často neodpovídaly skutečnosti a byly značně rozporné.

V Praze 14.11.1988

*

Sdělení č.844 (Případy policejního násilí)

Dne 27.10.1988 zajišťovali příslušníci StB pod vedením kapitána Emila Rovnaníka šestapadesátiletého Františka Adamíka, katolického aktivistu ze Šíravy č.21, 750 02 Přerov. Při zajišťování bylo použito násilí, pan Adamík byl poraněn na tváři a silně krvácel do úst. Na oddělení Bezpečnosti, kam byl převezen, dostal srdeční záchvat, takže musel být dopraven do nemocnice. Z nemocnice byl po sedmi dnech propuštěn a nyní je v neschopnosti. František Adamík byl loni odsouzen za aktivitu v náboženském samozdatu na čtrnáct měsíců odnětí svobody s podmíněným odkladem na tři roky.

Ve dnech 27.-30.10.byli kromě jiných zajištěni také manželé Michaela a Leoš Meyerovi z Liberce. Michaela Meyerová byla po zajištění podrobena třikrát po sobě osobní prohlídce - tj.musela se svléci do naha a dělat dřepy -, přičemž prohlídku prováděla vždy stejná osoba a Michaela Meyerová neměla v pauzách mezi prohlídkami žádnou možnost cokoli získat, neboť po celou tu dobu byla v úřadovně Bezpečnosti; šlo tedy o pouhé ponižování. Při jedné z prohlídek byla filmována. Dne 29.10. brzy ráno byla propuštěna a vzápětí znovu zadržena.

Při převážení do věznice se jí příslušníci StB snažili děsit nárazkami na to, že s ní pojedou "na výlet na přehradu". Při výsleších jí uráželi, chvílemi jí tykali a vyhrožovali vězením a dalšími represemi.

Vyjadřujeme znepokojení nad metodami, které tyto dva případy naznačují. Nejde už o nedodržení zákonných norem, ale přímo o trestnou činnost příslušníků StB, a nepochybujeme o tom, že o míře násilí a nezákonnosti nerozhodují tito příslušníci sami, nýbrž že k ní dává souhlas podle situace politické vedení.
V Praze 17.11.1988

Sdělení č.845 (Represe proti sympoziu Československo 88)

Dne 10.11.v časných ranních hodinách (v několika případech již 9.11.) zahájila StB rozsáhlou preventivní operaci proti potenciálním účastníkům sympozia Československo 88 a vůbec proti lidem politicky nepohodlným. Bylo při ní předvedeno nejméně 39 občanů, kteří byli zadržováni po 5 až 12 hodin a od nichž byl vynucován závazek, že se na práci sympozia nebudou nijak podílet. Dne 11. a 12.11. bylo zadrženo a mnoho hodin zadržováno nejméně 10 dalších čs.občanů, účastníků sympozia, Rudolfa Battěka a Radima Palouše, kteří byli nemocní, policie nakonec neodvedla a držela je po čtyři dny v domácím vězení. Obdobně byla omezována osobní svoboda několika slovenských a moravských aktivistů.

Z předvedených občanů, kteří buď odmítali přijmout varování úřadů před účastí na sympoziu nebo se z jiných důvodů jevíli jako zvláště nepohodlní, bylo dvacet zajištěno a po formálním propuštění většinou opětovně zajištěno, podle zákona o SNB, takže strávili ve vězení zhruba 96 hodin; Ladislav Lis, který byl zajištěn třikrát, dokonce 115 hodin. Jde o tyto občany:

Václav Benda, Stanislav Devátý, Luboš Dobrovský, Bohumil Doležal, Jiří Hájek, Miloš Hájek, Václav Havel, Tomáš Hradílek, Bohumír Janát, Eva Kantůrková, Jan Křen, Ladislav Lis, Oto Mádr, Emanuel Mandler, Jaroslav Šabata, Věnek Šilhán, Libuše Šilhanová, Jan Štern, Jan Urban a Saša Vondra.

Zadržení tentokrát probíhala s mimořádným pohrdáním nejen k duchu, ale i literu zákona. Samozřejmě je zneužitím zákona o SNB, jsou-li pokojní občané vytahováni z postelí a zajišťováni pro údajné narušení veřejného pořádku^{*1}. Za vyslovené cynické zneužití tohoto zákona musíme pokládat zatýkáni propuštěných občanů před branou nebo přímo na nádvoří věznice a jejich zajištění na dalších 48 hodin. (S těmito praktikami se mimochodem skončilo asi v roce 1981 a jejich znovuzavedení je svérázným příspěvkem k přestavbě a demokratizaci.) Orgány StB však při této preventivní akci okázale porušovaly i literu zákona: možnost zajistit až na 48 hodin narušitele veřejného pořádku není samozřejmě nějakým trestem, který může policie svévolně vynést, nýbrž maximální lhůtou, během níž mají být provedeny nezbytné úkony vůči těmto provinilým občanům (pominme skutečnost, že šlo o občany dokonale nevinné). StB však tentokrát nezapočítávala běžné "výšetřovací úkony" do lhůty zajištění a i po ukončení formálních výsledků a podepsání protokolu zadržovala naprosto protizákonně občany po 4 až 10 hodin (většinou opakovaně). Stížnosti zadržovaných a jejich žádosti o rozmluvu s prokurátorem byly důsledně ignorovány. Ostatně Rudolfu Battěkovi se podařilo telefonicky se spojit se zástupcem městské prokuratury v Praze, který ho ujistil, že ve věci nemůže nic podniknout a že má R.Battěk přes svou nemoc raději odejít s příslušníky StB. Nemůže-li ani orgán, jehož hlavním posláním je dbát o dodržování zákonnosti, nic podniknout proti jejímu zjevnému porušování, je morální povinností každého občana ČSSR, aby se proti tomuto porušování zákonnosti postavil a napomáhal obnovení právního státu.
V Praze 22.11.1988

*1 Zákonné ustanovení podle § 23 odst.1,2 zákona o SNB (tj.zákona č.40/1974 Sb.): "Příslušníci SNB jsou oprávněni za účelem provedení potřebných služebních

úkonů zajistit každého, kdo výtržnostmi nebo jiným nepřístojným chováním narušuje veřejný pořádek. Zajištění nesmí trvat déle než 48 hodin." [Toto je zajištění podle zákona o SNB; podmínky zadržení podezřelého z trestného činu (či přečinu) za účelem jeho případného trestního stíhání a následného uvalení vazby upravuje trestní řád, jehož ustanovení nelze zneužívat tak snadno jako citovaných ustanovení zákona o SNB.-Pozn.red.]

*

Sdělení č.846 (Další vývoj v tr.věci proti Petru Cibulkovi)

O trestním stíhání Petra Cibulky jsme informovali již ve sděleních č.825, 835 a 842. Usnesením vyšetřovatele StB kpt.JUDr.F.Šustry ze dne 10.11.1988 bylo podle § 86 odst.1 tr.řádu vydáno nařízení třem brněnským poštovním úřadům zadržet a vydat vyšetřovateli všechny zásilky adresované Petru Cibulkovi a též jeho matce Věře Cibulkové. V usnesení je sice uvedeno stíhání Petra Cibulky pro tr.čin pobuřování podle § 100 tr.zákona, podle našeho názoru je však použito čistě účelově, neboť jasně jde o shromažďování důkazů týkajících se následného obvinění z trestných činů nedovoleného podnikání a spekulace, za něž hrozí Petru Cibulkovi trest od tří do deseti let. Odkaz na § 100 tr.z.je použit zřejmě proto, aby mohlo být zadržování poštovních zásilek rozšířeno i na matku Petra Cibulky. Toto rozšíření je však stejně nezákonné, neboť ustanovení podle § 86 odst.2 tr.zákona - na které se usnesení navíc ani neodvolává - umožňuje pouze zadržení konkrétní podezřelé zásilky, určené jiné než stíhané osobě, nikoliv úplné obstatvení její pošty.

Protože nejen veškeré listovní zásilky, nýbrž i balíky a peněžní zásilky, adresované Petru Cibulkovi a Věře Cibulkové, jsou zadržovány, doporučujeme jeho přátelům z domova i z ciziny, aby své dopisy a jakékoli další zásilky směřovali jinam.

V souvislosti s trestním stíháním Petra Cibulky podala jeho matka stížnost zástupci náčelníka inspekce SNB kpt.Josefu Krchňákovi v Brně na příslušníka SNB, který byl v jejím bytě přítomen v den, kdy se jí za podivných okolností ztratilo téměř 1 500 TK. Na tuto stížnost, podanou dne 19.10.1988, Věra Cibulková dostala v těchto dnech, tj.po více než měsíci, odpověď, že se další řízení o věci zastavuje, neboť pprap.SNB Josef Pluhař popřel všechny skutečnosti, které Věra Cibulková uvádí o průběhu jeho návštěvy v jejím bytě (viz příloha).

V Praze dne 25.11.1988

Příloha:

Dne 18.10.jsem šla do bytu Petra [...]. Tam jsme vypnula ledničku, uzavřela plyn, vzala potraviny podléhající zkáze a ze stolu bony, které měl Petr od otce z Rakouska, skoro 1 500 TK. Zamkla jsem a při odchodu jsem narazila na informátora z domu, který postával u dveří. Zaraženě mě pozdravil a prchal nahoru do 4.poschodí. Telefonoval zřejmě na VB, protože za hodinu byli u mne v bytě. Musela jsem s nimi odjet do Petrova bytu [oba byty jsou vzdáleny cca 2 km - pozn.red.] a pak prý pojedeme na okrsek sepsat protokol. S tím jsem souhlasila. Avšak po odjezdu z Petrova bytu jsme nejeli na okrsek, protože jeden z nich řekl, že pojedeme znovu ke mně do bytu, že si chce zatelefonovat. Tomu druhému (řidiči) řekl, aby zůstal v autě a šel se mnou sám. Sotva jsme zavřeli dveře, řekl: "Paní, uvařte mi kafe", nechal si nalít štamprlí slivovice (sám o ní mluvil, že ji viděl u Petra), vedl pořád řeči a prý jsem vzala v bytě u Petra taky bony, že je tam viděl při domovní prohlídce na stole. Řekla jsem, že ano, že na tom nic není, šla jsem do pokoje (byli jsme stále v kuchyni) a přinesla jsem mu je ukázat. Prohlížel si je a prohlásil: "Ano, to jsou ty bony, co jsem viděl u vašeho syna." Já jsem ty bony, bohužel, nechala ležet v kuchyni na stole, zapomněla jsem na ně a neuklidila jsem je. On stál stále u nich a zabavoval mě řečmi, dvakrát chtěl osladit kávu, vykládal, že chodí hlásit úmrtí do rodin, že jedné matce šel ohlásit smrt syna a ona řekla "já jsem to čekala" a tak podobně. On si zatelefonoval na

okrsek, šel na WC a honem abychom už jeli. Tak jsme jeli a já jsem si ničeho nevšimla. Při psaní protokolu jsem si na ně vzpomněla a zeptala se ho: "Kde zůstaly ty bony?" On řekl: "Přece na stole v kuchyni." A já odpověděla: "Tak to tam budou ležet." Odjela jsem domů, jenže na stole žádné peníze neležely. Tak jsem se znovu ihned odebrala za tím příslušníkem s dotazem, zda omylem nevzal ty bony k sobě, že u mne nejsou. "Podívejte se, jestli vám třeba nespady pod stůl", řekl. Chtěla jsem mluvit s náčelníkem, ale řekl, že tam není. Doma jsem samozřejmě nic nenašla, ani pod stolem, ani kde jinde. Ráno jsem šla na onen okrsek k náčelníkovi a tam jsem mu celou záležitost přednesla. Řekl, že je to vážná věc a že sepišeme protokol. Žádala jsem ho, abych se mohla v té věci poradit s advokátem a že pak přijdu protokol podepsat. Advokát mě poslal nikoliv na okrsek, nýbrž na Inspekci náčelníka Krajské správy SNB na Leninovu ulici. Tam se mnou sepsal protokol zástupce náčelníka s.kpt.Krchňák a řekl, že to prošetří a že budu vyrozuměna. Dosud jsem nebyla.

V Brně 10.11.1988

Věra Cibulková

*

Sdělení č.847 (František Lízna souzen pro přečin)

Jak jsme již oznámili (viz sdělení č.831), je od 26.10.1988 ve vazbě František Lízna, katolický kněz a signatář Charty 77. Nyní jsme k případu obdrželi další informace, bohužel opět neúplné a nepřesné, podle nichž není František Lízna stíhán, jak jsme ve sdělení č.831 mylně uvedli, pro trestný čin pobuřování, nýbrž pouze pro přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 písm.a) zákona č.150/1969 Sb.

Hlavní líčení před samosoudcem okresního soudu v Uherském Hradišti bylo stanoveno na 29.listopad 1988 na 10,15 hodin do budovy zmíněného soudu. Bude-li František Lízna shledán vinným, hrozí mu trest odnětí svobody až do tří měsíců nebo peněžité trest až do 5 000 Kčs.

Právně zatím nemůžeme věc blíže komentovat, protože nám není přesně známa skutková podstata, údajně jde o letáky k manifestaci 28.října. Je však nepochybné, že akce proti Františku Líznovi je součástí nové vlny režimních represí a že právně neospravedlnitelná vazba i hrozící odsouzení jsou jen svévolnou odvetou za jeho občanskou i náboženskou aktivitu.

V Praze 26.11.1988

*

V příštím čísle Infochu zveřejníme další sdělení VONS: o propuštění Stanislava Pitaše z vazby dne 23.11. (tr.stíhání pokračuje na svobodě), o pokračujících justičních represích za účast na manifestaci 28.10., o nových trestních postizích za účast na setkání na Václavském náměstí o poslední listopadové sobotě.

Výbor solidarity s Ivanem Polanským

Ivan Polanský, dvaapadesátiletý katolický aktivista z Dubnicem nad Váhom, byl nedávno odsouzen ke čtyřem rokům vězení za rozmnožování a rozšiřování publikací a písemností s převážně náboženskou a historickou tematikou. Považujeme nezávislou publicistiku a vydávání a rozšiřování literatury všeho druhu za právo každého. Toto právo je zaručeno i článkem 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, platného pro ČSSR od 23.3.1976. Odsouzení Ivana Polanského je protiprávní mimo jiné proto, že omezení, jímž podléhá užívání práva na svobodu projevu podle článku 19 zmíněného paktu, nebyla činností Ivana Polanského nijak dotčena: jako autor i vydavatel respektoval práva a pověst jiných a nijak neohrozil ochranu národní bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví a morálky. Uvězněním a odsouzením Ivana Polanského orgány státní moci opět jednou prokázaly, že pakty o lidských právech dodržovat nemíní a že přijaté mezinárodní úmluvy jsou pro ně bezcenným cárem papíru.

Nesvoboda slova se dotýká všech. Státní a straničtí činitelé si uzurpují právo omezovat, okleštovat a potlačovat jakýkoliv projev, který považují škodlivý pro svou moc, přičemž jejich nárok na mocenský monopol zahrnuje všechny oblasti společenského života. Nezávislá vydavatelská činnost je za těchto okolností přímo sebezáchovně nutným jevem. Počínaje beletrií, přes literaturu odbornou a náboženskou, texty politické a dokumenty o porušování lidských práv, až po nezávislé noviny a svobodné zprostředkování informací pomáhá nezávislá publicistika udržovat historickou kontinuitu kultury a pravdivého poznání. Je legitimní občanskou obranou proti totální manipulaci společností i příslibem svobodnějších poměrů. I Ivan Polanský uplatňoval právo na svobodu projevu především u vědomí této společenské nezbytnosti a vycházející ze své víry pokládal svobodnou vydavatelskou činnost za mravní imperativ, za svéosobní poslání.

Svoboda je nedělitelná, spravedlnost, která připoští účelové výjimky, se stává pouhou zvláštností. Represe orgánů státní moci proti Ivanu Polanskému je útokem proti nám všem, kdo působíme v nezávislé publicistice se stejnými či podobnými motivy jako on. Neboť my, nezávislí vydavatelé a publicisté různých kulturních a politických zaměření, různých věr i bez vyznání, činíme totéž co Ivan Polanský. Mnozí z nás takto působí veřejně dlouhá léta. K faktu, že Ivan Polanský je ve vězení vlastně za nás za všechny, nemůžeme a nehodláme mlčet. Sdružení ve Výboru solidarity s Ivanem Polanským, obracíme se se vší rozhodností a naléhavostí na státní a politické vedení naší země: Skončujte se stavem justiční zvláštnosti a pošlapávání práva a skončujte zvláště se selektivními postihy, jejichž jediným cílem je udržovat celou společnost ve strachu. Vyzýváme vás, abyste buď Ivana Polanského propustili na svobodu nebo osvědčili důslednost své zvrácené spravedlnosti tím, že uvězníte nás všechny.

Naše solidarita s Ivanem Polanským může být účinná jen tehdy, podpoří-li požadavek jeho osvobození československá a mezinárodní veřejnost. Obracíme se na všechny lidi dobré vůle, aby pomohli.

V rámci Výboru solidarity s Ivanem Polanským působí informační služba. Soustřeďuje informace o podmínkách věznění Ivana Polanského a o situaci jeho rodiny i informace o akcích na jeho podporu. Kontaktní adresy této informační služby jsou:

PhDr. Václav Benda, Karlovo náměstí č.18, 120 00 Praha 2

JUDr. Ján Čarnogurský, Karola Adlera 10, 841 02 Bratislava

Jiří Gruntorád, Oldřichova 23, 120 00 Praha 2

Heřman Chromý, sídliště Podolí č.2762, 276 01 Mělník

Výbor solidarity s Ivanem Polanským je otevřen všem čs. nezávislým vydavatelům a publicistům. Členství je individuální. Označení periodika nebo publicistické iniciativy, v níž člen výboru působí, je vítáno; není však podmínkou. Případné označení umístěné v závorce za jménem člena neznámá, že členství ve výboru se vztahuje na celou redakci či další spolupracovníky uvedené iniciativy.

12. října 1988

Josef Adámek (Logos); František Adamík (katolický samizdat); Zdeněk Bálek (Pikole); Petr Bartoš (Magazín SPUSA); Václav Benda (Paraf); Petr Cibulka (Samizdat Tapes and Cassettes and Videos; Půjčuj! Rozmnožuj!! Rozšiřuj!!!); Ján Čarnogurský (Bratislavské listy); Jiří Daniček; Josef Danisz (Ekologický bulletin); Ivan Dejmal (Ekologický bulletin); Jiří Dienstbier (Lidové noviny); Zuzana Dienstbierová; Jan Dobrovský (Lidové noviny); Luboš Dobrovský (Kritický sborník); Jan Dus; Tomáš Dvořák (Bulletin NMS); Jaromír Erben (náboženský samizdat); Přemysl Fialka; Jiří Gruntorád; Ivan M. Havel (Edice Expedice); Václav Havel (Edice Expewdice; O divadle); Olga Havlová (Nový brak); Zbyněk Hejda; Ladislav Hejdánek (Lidové noviny; Reflexe); Ivan Hoffman (Fragment-K); Michal Holeček; Lukáš Hraběta (Tutáč record); Jiřina Hrábková (Lidové noviny); Heřman Chromý (Informace o Chartě 77); Ivan M. Jirous (Vokno); Jaroslav Jirů (Lidové noviny); Pavel Jungmann (Magazín SPUSA); Petr Kabeš; Pavel Kačírek;

Jiří Kantárek (Originální videojournal); Jan Kaplan; Luboš Kohout; Iva Kotrlá*¹ (Moravská čítanka); Bedřich Koutný (Magazín SPUSA); Petr Krejčí; Andrej Krob (Originální videojournal); Miroslav Kusý (Lidové noviny); Ivan Lamper (Revolver Revue); Aleš Lederer (Prostor); Jan Lopatka; Rádómír Malý (Společenství); Václav Malý (náboženský samizdat); Lénka Marečková-Hrachová (Ekologický bulletin); Luděk Marks; Hana Marvanová (Bulletin NMS); Vladimír Mlynář (Lidové noviny); Michal Mrtvý (katolický samizdat); Augustín Navrátil (Křesťanské obzory); Augustina Navrátilová (Křesťanské obzory); Milan Ohnisko*¹ (Almanach Bich); Martin Palouš; Radim Palouš (Nové cesty myšlení); Pavla Paloušová (Informace o Chartě 77); Petr Placák (Prkna Prahy); Oliver Polakovič; Petr Pospíchal (Polsko-čs.solidarita); Lenka Procházková; Roman Ráček*¹ (Revue 88); Miloš Rejchrt; Zdeněk Rotrekl; Jan Ruml (Originální videojournal); Jiří Ruml (Lidové noviny); František Rychlík*¹; Dušan Skála (Host); Andrej Stankovič (Originální videojournal); Olga Stankovičová (Nový bratr); František Stárek (Vokno); Jan Šabata (Lidové noviny); František Šamálík*¹ (Lidové noviny); Martin Milan Šimečka (Fragment-K); Olga Šulcová (Ze zásuvky a z bloku; Lidové noviny); Petruška Šustrová; Jáchym Topol (Revolver Revue); Vladimír Trlida (Magazín SPUSA); Petr Uhl (Informace o Chartě 77); Jan Urban (korespondent sovětského nezávislého týdeníku Express Chronika); Zdeněk Urbánek (Lidové noviny); Ludvík Vaculík; Ota Veverka (Jazztop); Luboš Vlach*¹ (hudební magazín Šoe); Josef Vohryzek; Saša Vondra (Revolver Revue); Luboš Vydra (Bulletin NMS); Pavel Záleský (Křesťanské obzory); Rudolf Zeman (Lidové noviny); Václav Žufan (Attack) [celkem 92 podpisy]

*¹ Připojili se po 12. říjnu 1988

Výbor solidarity s Ivanem Polanským oznámil, že Ivan Polanský je od poloviny září t.r. vězněn v Ružomberku na Slovensku; jeho adresa je: Ivan Polanský, NVÚ MS - pošt.schr.62/12 VK, 034 50 Ružomberok. I. Polanský má zdravotní potíže po infarktu myokardu (utrpěl ho v r.1975), trpí ischemickou chorobou srdeční, vysokým tlakem, sklerózou vnitřního ucha a má potíže s konečníkem. Je zařazen na práci vsedě, která je náročná na zručnost, takže není schopen plnit výkonnou normu. Za to mu hrozí kázeňské tresty včetně umístění do tzv. uzavřeného oddělení, kde se poskytuje jen polovina základní stravní dávky, beztak už velmi nízké, bez jakéhokoliv masa, a to ve finančním ekvivalentu cca 3,- Kčs denně.

Ivanu Polanskému měl být trest amnestií prezidenta republiky z 27.10.1988 zkrácen o dva roky, takže by nyní při normálním průběhu měl jeho trest končit .listopadu 1989. Výbor však zatím nedisponuje žádnou informací, která by toto snížení trestu potvrzovala.

Výbor na obranu Augustina Navrátila

se ustavil v Praze 11.září 1988. Jeho členy jsou ing.Rudolf Battěk, JUDr.Ján Čarnogurský, Bohumil Doležal, Ladislav Lis, ing.Jan Litomáský, Otec Václav Malý, dr.Radek Malý, dr.František Mikloško, doc.dr.Radim Palouš, Jiří Pavlíček, dr.Josef Plocek a Ota Veverka. Do 25.listopadu vydal výbor šest informací o Augustinu Navrátilovi, který je od 28.října nuceně hospitalizován na polouzavřeném oddělení psychiatrické léčebny v Kroměříži. Výbor vydal rozklady jak čs.psychiatrů, tak i švýcarských lékařů k duševnímu stavu A.Navrátila. Navrhl vypracování nového soudního znaleckého posudku a zasazuje se o přezkoumání trestnosti jeho otevřených dopisů, které byly předmětem trestního stíhání.V informaci č.6 publikuje výbor text vyzvy moravských katolických aktivistů, kterou podepsali PhDr. Radomír Malý z Brna a ing. Tomáš Kopriva ze Šumperka; moravští katolíci se chtějí sejit v neděli 11.prosince v poledne na náměstí Míru v Olomouci a setrvat tam čtvrt hodiny ve společné modlitbě, každý s křížem v ruce, za Augustina Navrátila. Meditaci chtějí zakončit Otčenášem, cyrilometodějskou písní Bože, cca ráčil a náročná hymnou. Duchovní setkání spojují moravští katolíci s Dnem lidských práv, který bude 10.12., tedy den předtím.

Otčenášem, cyrilometodějskou písní Bože, cos ráčil a národní hymnou. Duchovní setkání spojují s Dnem lidských práv, který připadá na 10.12., tedy předchozí den. Výbor na obranu Augustina Navrátila vydal text petice, jež bude zaslána státním orgánům: "Petice: Vyzýváme státní orgány Československé republiky, aby okamžitě zastavily pronásledování pana Augustina Navrátila, autora petice o 31 bodu za řešení situace věřících v Československu a neohroženého zastánce lidských práv a práv věřících. Žádáme své spoluobčany, aby se podpisem připojili k této výzvě, bez ohledu na přesvědčení, víru nebo stranickou příslušnost. Výbor na obranu Augustina Navrátila. Svě podpisy pod petici zasílejte na adresy: Otec Václav Malý, Nad pomníkem 2, 152 00 Praha 5; Ota Veverka, tř.Svobody 738, 763 02 Gottwaldov-Malenovice; dr.František Mikloško, Bílíkova 16, 840 00 Bratislava; dr.Radomír Malý, Sušilova 9, 602 00 Brno; ing.Rudolf Battěk, Křižíkova 87, 180 00 Praha 8; Martin Kvapil, Komochova 15, 779 00 Olomouc.

Výbor na obranu Ivana Jirouse

založili v Praze dne 10.11.1988 Jan Brabec, Václav Havel, Zbyněk Hejda, Ivan Lamper, Dana Němcová, David Němec, Martin Palouš, Jan Ruml, Joska Skalník, Petr Placák, Petruška Šustrová, Jáchym Topol a Saša Vondra.

V prohlášení výboru se připomíná, že minulý měsíc byl uvězněn Ivan Jirous, "kunsthistorik, novinář a básník, otec dvou malých dětí, muž, který stál u zrodu české nezávislé kultury v 70.letech a dlouhé roky byl jejím hnacím motorem." Za posledních dvacet let byl osm let vězněn - bezmála pětinu svého života. V prohlášení se označuje petice, publikovaná již v srpnu t.r., již Ivan Jirous, Jiří Tichý a dalších 269 signatářů reagovalo na otřesnou smrt vězně svědomí Pavla Wonky v soudní vazbě v Hradci Králové, za pouhou záminku. "Domníváme se totiž", píše výbor, "že dojde-li k opětovnému, v pořadí již pátému uvěznění Ivana Jirouse, bude to nejen velké vítězství totalitních sil, ale [...] i velmi vážné ohrožení Jirousovy psychické integrity, ne-li dokonce jeho fyzická likvidace. Pokud se s plnou rozhodností nepostavíme proti tomuto aktu mocenské zvrůle, bude přímo před našima očima - a za naší tiché spoluúčasti - zničen člověk, jehož význam pro duchovní klima této země je nezastupitelný.[...]Podaří-li se moci zlikvidovat tuto známou osobnost, co potom čeká ty desítky a stovky neznámých a proto mnohem bezbrannějších 'nepohodlných' lidí? [...]Vyzýváme všechny, aby spolu s námi usilovali o jeho okamžité propuštění", praví se v prohlášení výboru. Výbor pořádá podpisovou akci za propuštění Ivana Jirouse, podepisuje se text: "Žádám, aby byl Ivan Jirous propuštěn na svobodu", podpisové archy vždy s čitelně napsanými jmény a povoláním je třeba předat některému z členů výboru. Výbor vydal rovněž text v angličtině, v němž podal informace o Ivanu Jirousovi a v němž vyzval světovou veřejnost, zvláště mladší lidi nezávislého kulturního zaměření, aby podnikli účinné solidární akce na pomoc Ivanu Jirousovi.

Rovněž v zahraničí byl vydán text petice za propuštění Ivana Jirouse, Jiřího Tichého, Dušana Skály a Petra Cibulky. Petiční akci pořádají Vratislav Brabenec,(Kanada), Milan Daler (USA), Zina Freundová a Jiří Bednář (Londýn), Svatopluk Karásek (Curych), Jan Pelc (Paříž), Miroslav Skalický (Víděň), Charlie Soukup (Austrálie), František Stárek (Praha) a Ivana Šustrová (Mnichov). Voknoviny č.11 uvádějí jejich adresy, kde je možno obdržet plný text petice a informace a kde je možno se k petici připojit. Petice je určena především exulantům, je však otevřena k podpisu i lidem, žijícím v Československu.

NMS organizuje různé solidární akce s třemi vězňenými členy NMS, Hankou Marvanovou, Lubošem Vydrou a Tomášem Dvořákem. I zde se mj.podpisuje petice za jejich propuštění. V současné době vznikají různá solidární tělesa na obranu všech osmi politických vězňů, kteří byli uvězněni mezi 14. a 28.listopadem a čekají na soudní procesy.

Údaje o nových politických vězních,
uvězněných v době od 14. do 28. října 1988.

JUDr. Hana Marvanová, nar. 26. 11. 1962 v Rýmařově, bytem Vrchlického 96, 150 00 Praha 5; v tomto bytě bydlí t.č. její matka, Marie Marvanová. Hana Marvanová je právnička OPBH v Praze 2, je svobodná a matka čtyřletého Lukáše. Evangelického vyznání (československá církev evangelická). Dne 27. 10. provedena v jejím bytě domovní prohlídka bez její přítomnosti a přítomnosti koholiv z rodiny. Vězněna od 28. 10., obviněna z trestného činu pobuřování podle § 100 odst. 1 písm. a, b) tr. zákona, jehož se měla dopustit tím, "že v září a říjnu 1988 připravovala písemnosti, vyvolávající nedůvěru k vedoucí úloze KSČ a oslabující úlohu ozbrojených sil".

Tomáš Dvořák, nar. 3. 7. 1965 v Praze, bytem U železné lávky 6, 118 00 Praha 1, kde bydlí jeho přátelé jako spolubydlíci. Zaměstnán jako technik podniku Konstruktiva. Aktivní katolík. Člen Polsko-čs. solidarity, propagátor styků s WiP. Jeden z iniciátorů každoročního setkání na paměť Johna Lennona. V letech 1985-86 jeden ze zakladatelů mírové a kulturní organizace 'Mladé umění pro mír', která žádala o registraci a nebyla povolena. Již tehdy diskriminován. Nyní ve vazbě od 22. 10., domovní prohlídka. Obviněn původně z přípravy k tr. činu podněcování podle § 711 k § 164 tr. z., jehož se měl dopustit tím, že chtěl rozšiřovat letáky, vyzývající k manifestaci 28. října. Tento trestný čin by byl amnestován, den před vyhlášením amnestie 26. 10. změnil vyšetřovatel právní kvalifikaci a skutek nadále posuzuje jako přípravu k tr. činu pobuřování podle § 711 k § 100 odst. 1 písm. a) tr. zákona, na kteréžto obvinění se amnestie nevztahuje. O jeho věci se koná společné řízení s Lubošem Vydrou. - T. Dvořák je svobodný a bezdětný; vzhledem k jeho rodinným poměrům vyřizuje záležitosti, jež se ho týkají člen VONS Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2.

Luboš Vydra, nar. 6. 7. 1946 v Trutnově, bytem Křižíkova 37, 180 00 Praha 8, kde žije jeho žena Soňa Vydrová. Vydrovi mají šestiletou dceru. Zaměstnán jako topič u s.p. Metrostav. Luboš Vydra je signatář Charty 77 a člen ISO. Dlouholetý aktivista undergroundu, spolupracovník několika samizdatových iniciativ, autor řady povídek, fejetonů a próz. Člen Polsko-čs. solidarity. Je stíhán ve společném řízení s Tomášem Dvořákem pro stejný skutek a se stejnou právní kvalifikací; i u něho došlo den před amnestií k překvalifikaci na přípravu k pobuřování.

Hana Marvanová, Tomáš Dvořák a Luboš Vydra jsou členy Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společností; tvořili redakční radu Bulletinu NMS, kde zveřejnili své adresy; všichni tři také vstoupili do Výboru solidarity s Ivanem Polanským. Jejich činnost v NMS je skutečným důvodem jejich uvěznění. V jejich trestních věcech neprobíhají, pokud je známo, prakticky žádné vyšetřovací úkony. Všem hrozí trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců až tří let. (Trestný čin výtržnictví, za který byli stíháni T. Dvořák a H. Marvanová pro svou účast na manifestaci 21. 8. 1988, byl amnestován.) Všichni tři jsou ve věznicí ministerstva spravedlnosti č. 1, v Praze 6 - Ruzyně, Staré náměstí čp. 3, kam lze psát: pošt. schr. 09, pošt. úřad 614, 161 02 Praha 6.

Ivan M. Jirous, nar. 23. 9. 1944 v Humpolci, bytem 588 67 Stará Říše čp. 33, kde žije jeho manželka Juliána Jirousová; Jirousovi mají dvě malé dcery. Známý představitel undergroundu a nezávislé kultury, umělecký vedoucí bývalých Plastic People of Universe. Aktivní katolík. Od r. 1973 již čtyřikrát vězněn, pro kulturní aktivitu a konflikty se státní mocí strávil ve vězení již osm let. Spoluvydavatel undergroundových časopisů VOKNO, Voknoviny atd. Signatář Charty 77, člen VONS. Člen i dalších iniciativ: České děti, SPUSA, Výbor solidarity s Ivanem Polanským. Aktivní i v rámci Polsko-čs. solidarity. Ve vazbě nyní od 20. 10. 1988 jako obviněný zprvu z trestného činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154 odst. 2 tr. zákona, což bylo -pravděpodobně 26. 10., den před vyhlášením amnestie- rozšířeno o trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 tr. z. Trestného jednání.

se měl dopustit tím, že spolu s Jiřím Tichým (jsou stíháni ve společném řízení) autentizoval 271 podpis pod peticí, dožadující se vysvětlení smrti politického vězně Pavla Wonky, který zemřel ve věznici v Hradci Králové v dubnu t.r.

Jiří Tichý, nar.2.4.1946, bytem Rybalkova 51, 101 00 Praha 10; svobodný, otec devítileté Adélky Tiché, která žije se svou matkou a sourozenci ve Fričově 15, 120 00 Praha 2. Vzhledem k jeho rodinným poměrům vyřizuje záležitosti, které se ho týkají, člen VONS Karel Freund, Mánesova 90, 120 00 Praha 2. Zaměstnán jako zahradník u podniku Sady, lesy, zahradnictví v Praze. Signatář Charty 77, dlouholetý účastník nezávislých aktivit, zvláště kulturního zaměření, spolupracovník několika samizdatových iniciativ. Autor fejetonů a próz, které publikoval v samizdatu (některé pod pseudonymem). Ve vazbě nyní od 20.10. se stejným obviněním jako Ivan Jirous, s nímž stíhán ve společném řízení. Rozšíření právní kvalifikace jeho jednání o trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 tr.zákona těsně před vyhlášením amnestie bylo účelové; s původní kvalifikací by jeho čin byl amnestován 27.10., trestní stíhání zastavěno a Jiří Tichý by byl na svobodě. (Amnestie by se však nedotkla Ivana Jirouse, obviněného stejně jako Jiří Tichý, a to pro Jirousovy předchozí nepodmíněné tresty.)

Ivan Jirous a Jiří Tichý jsou ve vazbě ve věznici ministerstva spravedlnosti v Brně-Bohunicích, Jihlavská 92; adresa pro písemný styk: pošt.schr.37, pošt.úřad 1, 601 29 Brno. V jejich věci jsou jen formálně svědecky vyslyšáni někteří signatáři petice za Pavla Wonku. Podle původního obvinění - tr.čin útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154 odst.2 tr.z.- jim hrozil trest od jednoho roku odnětí svobody, nyní, vzhledem k rozšíření o trestný čin poškozování zájmu republiky v cizině podle § 112 tr.z., trest odnětí svobody do tří let. Toto druhé obvinění je však umělou konstrukcí, neboť v prostředí nezávislého hnutí je všeobecně známo, že ani Ivan Jirous ani Jiří Tichý petici v zahraničí nerozšířili a ani tomu nenapomohli.

Petr Cibulka, nar.27.10.1950 v Brně, bytem Vrázova 53, 616 00 Brno; byt je t.č.opuštěn. Matka Petra Cibulky, Věra Cibulková, bydlí v Mučednické 39, 616 00 Brno, ovšem veškerá poštovní zásilky (listovní, telegrafické, balíky i peníze), adresované Petru Cibulkovi i jeho matce jsou úředně zadržovány, proto je třeba je směřovat jinam. Svobodný, bezdětný. Dělník, naposledy zaměstnán jako topič v podniku Sigma Slatina, Brno. Signatář Charty 77, člen VONS a dalších iniciativ: SPUSA, ISO, Výbor solidarity s Ivanem Polanským. Dlouholetý člen jazzové sekce, po uvěznění členů výboru JS v r.1986 jeden z stoupenců další činnosti sekce. Aktivista Polsko-čs.solidarity, propagátor styků čs. a polských nezávislých kulturních aktivit. Spolupracovník mnoha nezávislých publikačních iniciativ, mj.Informací o Chartě 77, Host, Jazztop. Neúnavný organizátor nezávislé kultury, po mnoho let vydával (veřejně, pod svým jménem) hudební samizdat "Tapes and Cassettes and Videos" a literární samizdat (kulturního i politického zaměření) "Půjčuj! Rozmnožuj!! Rozšiřuj!!!" V letech 1978-82, 1985-86 a znovu v r.1986 byl nespravedlivě vězněn, poprvé za rozšiřování hudebních nahrávek, v dalších případech pro konflikty se státní mocí. Z vězení (NVÚ Minkovice) se vrátil s trvale poškozeným zdravím. Chová obavu, že další vězení nepřezijí. Nyní ve vazbě od 14.10.1988, původně jako obviněný z přípravy k trestného činu hanobení národa, rasy a přesvědčení podle § 198 písm.b) tr.z.; tohoto trestného jednání se měl dopustit tím, že předal Jiřímu Štenclovi cyklostylové blány s Informacemi o Chartě 77 č.17, kde je text petice za Pavla Wonku. Když 26.10.vydal městský soud v Brně usnesení o jeho (a Štenclově) propuštění z vazby, nebyl propuštěn, nýbrž spolu s Dušanem Skálou obviněn dne 27.10.z přípravy k trestnému činu pobuřování podle § 7(1 k § 100 odst.1a,3a) tr.zákona, přičemž stíhané jednání bylo rozšířeno o "romnožování Informací o Chartě 77 a soustřeďování Lidových novin a dalších písemností". (Právně zmatené je i to, že Jiří Štencel, nadále stíhaný s touž právní překvalifikací na svobodě, je stíhán jen za původní skutek, tj.přípravu k rozšíření petice

za Pavla Wonku. Trestní stíhání mladistvého Jiřího Štencle je navíc nezákonné proto, že k překvalifikaci došlo až 27.10., když o půlnoci z 26. na 27.10. byl Štenclov trestný čin ve smyslu obvinění, které bylo v onom okamžiku v právní moci, amnestován.) Na základě celé série opakovaných domovních prohlídek - dvě v jeho bytě, dvě v bytě jeho matky a jedna v bytě jeho přítelkyně -, při nichž byla odňata veškerá zvuková technika a několik set magnetofonových kazet, bylo obvinění proti Petru Cibulkovi ještě jednou rozšířeno, tentokrát o hospodářské trestné činy nedovoleného podnikání podle § 118 odst.1 tr.z. a spekulace podle § 117 odst.1,2b) tr.z., takže Petru Cibulkovi hrozí nyní trest od tří do deseti let. Těchto trestných činů se měl Petr Cibulka dopustit tím, že "si obstarával a přechovával ve větším rozsahu magnetofonové kazety a pásky, na které nahrával hudbu i mluvené slovo, a tyto kazety a pásky měl v úmyslu se ziskem prodat, a také se ziskem prodával, přičemž tak činil bez povolení příslušných orgánů".

Dušan Skála, nar. 24.13.1954 v Hodoníně, bytem Čechyně 15, okr. Vyškov; jeho manželka Jitka Skálová se zdržuje v Soudní 9, 602 00 Brno. Skálovi mají roční dítě, Jitka Skálová je v jiném stavu. Kromě toho má Dušan Skála vyživovací povinnost k šestiletému dítěti ze svého prvního manželství. Zaměstnán naposledy jako topič podniku Sigma Slatina, Brno. Je signatářem Charty 77 a vydavatelem brněnského kulturní revue Host. Vydavatel literárního samizdatu. Dlouholetý účastník různých nezávislých iniciativ, člen Výboru solidarity s Ivanem Polanským, aktivista SPUSA. Od 27.10. ve vazbě jako obviněný - spolu s Petrem Cibulkou a Jiřím Štenclem - z přípravy k tr.činu pobuřování podle § 7 odst.1 k § 100 odst.1a,3a) tr.zákona, již se měl dopustit "rozmožováním Informací o Chartě 77 a soustředováním Lidových novin a obdobných písemností". Hrozí mu trest od jednoho roku do pěti let.

Petr Cibulka a Dušan Skála jsou ve vazbě ve věznici ministerstva spravedlnosti v Brně-Bohunicích, Jihlavská 92; adresa pro písemný styk: pošt.schr.37, pošt.úřad 1, 601 29 Brno. Vyšetřování se zaměřuje především na hospodářskou trestnou činnost Petra Cibulky.

František Lízna, nar. 11.7.1941, bytem Na strážnici 375, 679 63 Velké Opatovice; v bytě bydlí jeho matka Marie Líznová. Katolický kněz bez státního souhlasu, člen jezuitského řádu. V posledních letech pracoval jako ošetřovatel, naposledy v domově důchodců. Signatář Charty 77. Byl již třikrát vězněn pro politické delikty, naposledy se vrátil z vězení v r.1983, kde byl v souvislosti s katolickým samizdatem. Účastník mnoha nezávislých občanských a náboženských aktivit. Od 26.10.1988 ve vazbě jako obviněný z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm.a) zákona o přečinech; měl se ho dopustit tím, že se chystal v okrese Uherské Hradiště rozšiřovat letáky. Dne 29.11. byl samosoudcem uherskohradištského soudu odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců v II.NVS; proti rozsudku se odvolal. Prolázalo se, že na autobusovém nádraží v Uherském Hradišti položil na zídku jeden leták (několik let starý) za tehdejší politické vězně Battěka, Lise, Jirouse, Wolfa a Růmera; dva posledně jmenovaní jsou stále věznění, I.Jirous je opět vězněn. Několik těchto letáků měl při zadržení na nádraží v tašce. Bude-li rozsudek v odvolacím řízení potvrzen, bude Otec Lízna propuštěn na svobodu 26.12.1988. Vazbu vykonává ve věznici ministerstva spravedlnosti v Brně-Bohunicích, Jihlavská 92; poštovní styk: pošt.schr.37, pošt.úřad 1, 601 29 Brno.

Podle řádu výkonu vazby je možno všem obviněným do vazby psát; dopisy jsou po cenzuře doručovány v neomezeném množství. Obviněný sám má právo odeslat z věznice jen jeden dopis týdně. Při psaní dopisů do věznice je třeba za jménem obviněného vždy uvést i datum jeho narození, na dopisní papír nahoru umístit "hlavičky", tj.do levého rohu jméno a datum narození obviněného a adresu věznice a do pravého rohu jméno a adresu odesilatele; do vazby může psát kdokoliv, nejen příbuzní.

Ustavení Československého helsinského výboru

Společně s mnoha svými spoluobčany a s milióny lidí v Evropě jsme přesvědčeni o tom, že úsilí o bezpečnost a spolupráci na našem kontinentě, jak bylo zahájeno podpisem Závěrečného aktu KBSE [konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě] v Helsinkách 1.8.1975, otevírá cestu k lepší budoucnosti nás všech. Zároveň se domníváme, že toto úsilí nemůže být jen věcí vlád, diplomatických služeb a oficiálních institucí, ale všech občanů a všech jejich nezávislých iniciativ. V mnoha státech existují a působí 'helsinské' výbory či skupiny a organizace.

Proto jsme se rozhodli ustavit i v Československu výbor na podporu zásad a ustanovení Závěrečného aktu z Helsinek s názvem **Československý helsinský výbor**.

Úkolem výboru bude především objektivně informovat o tomto pohybu. Dosavadní stupeň informovanosti o něm není přiměřený jeho významu. Půjde dále o přímou občanskou angažovanost i ve směru zásad a ustanovení jak Závěrečného aktu, tak výsledných dokumentů dalších jednání KBSE v oblasti, kterou tyto dokumenty k takové angažovanosti otevírají. Jde tu především o princip č.VII Deklarace principů, jimiž se řídí vztahy mezi zúčastněnými státy, respektování lidských práv a základních svobod, označené za podstatného činitele míru, spravedlnosti a blahobytu. Zde je - poprvé v mezinárodním dokumentu takové váhy - uznáno a potvrzeno všemi účastníky KBSE "právo hodnotlivce znát svá práva a povinnosti v této oblasti a postupovat v souladu s nimi". To rozšiřuje ještě výsledný dokument madridského zasedání z 9.9.1983, jímž je pro uskutečňování helsinských zásad v této oblasti uznávána "relevantní a pozitivní úloha" nejen vlád a oficiálních institucí, nýbrž i organizací a jednotlivců. Náš výbor chce usilovat o konstruktivní dialog a spolupráci jak s orgány federální vlády a Federálního shromáždění, tak s oficiálními i polooficiálními místy, jako je např. Čs.výbor pro evropskou bezpečnost, a samozřejmě se všemi zainteresovanými občany. Je též od svého vzniku ve styku s Mezinárodní helsinskou federací pro lidská práva i některými jejími složkami ve státech-účastnících KBSE.

Chceme tedy zejména napomáhat tomu, aby zásady a ustanovení Závěrečného aktu i následných jednání KBSE týkající se lidských práv - a to nejen plén konferencí, nýbrž i odborných setkání expertů - byla u nás dostatečně zveřejňována. Chceme dále přispívat k tomu, aby tyto zásady byly také uváděny v praxi, monitorovat případy jejich porušování a napomáhat k jejich řešení.

Doufáme, že naše iniciativa, rozvíjená v plném souladu s čs.právním řádem i s mezinárodními úvazky přijatými příslušnými ústavními orgány, bude správně pochopena a obecně prospěšná.

Prof.dr.Jiří Hájek, DrSc., předseda

Rudolf Battěk, sociolog; Ján Čarnogurský, právník; Josef Danisz, právník; Bohumil Doležal, sociolog; Václav Havel, spisovatel; Bohumír Janát, filozof; Zdeněk Jičínský, právník; Vladimír Kadlec, ekonom; Eva Kantůrková, spisovatelka; Ladislav Lis, právník; Milan Machovec, profesor; Václav Malý, katolický kněz; Anna Marvanová, novinářka; Radim Palouš, pedagog; Libuše Šilhánová, socioložka; Jan Štern, novinář; Karel Štíndl, novinář; Petr Uhl, inženýr; Jan Urban, novinář

V Praze dne 5.listopadu 1988

Manifest českých dětí

My, české děti, vyhlašujeme, že Svatováclavská koruna, České království, trvá. Připravujeme se na příchod nového krále, což je náš nejvyšší cíl.

Král z boží milosti je Bohu odpovědný za svou zemi a za svůj lid!

Král je záštitou slabých proti mocným a bohatým!

Král je záruka, ochraňuje lesy, zvěř, přírodu proti vládnoucím kriminálním živlům, bez nejmenšího pozastavení loupícím a ničícím poklady země, aniž by zemi, to co jí vzaly, nahradily!

Král je zákon, před kterým jsou si člověk, strom, zvíře, půda, les rovni a jakékoliv jednání jednoho na úkor druhého je zločin!

Král pronajímá svému lidu zemské statky nebo je dává v dědičné držení a má radost, když se jeho lid s úctou stará o dědictví země a s láskou obhospodaruje půdu, matku, z které on sám před tisíci lety vzešel.

Království je posvátné dědictví a posvátné dědictví je ta největší úcta ke všemu - ke každému stromu, potůčku, hoře, mravenci v lese, k lidem a jejich dílu, k důstojnosti každého jednotlivého člověka!

Království není vláda menšiny na úkor většiny či vláda většiny na úkor menšiny!

Království není vláda několika tisíc hrabivců, samozvanců, darmožroutů a parazitů země a národa!

Království je posvátné.

*

Několik předběžných návrhů Českých dětí pro uspořádání věcí v království:

¶ Církevní majetek budiž vrácen do rukou církve s tím, že umělecká díla patřící církvi, která jsou nyní v galériích a muzeích, by tam, propůjčena církvi, zůstala; všechna ostatní v kostelech, klášterech apod. by také zůstala na svých místech; církvi budou vráceny veškeré budovy a panství.

¶ Panským rodům budiž jejich majetek vrácen s tím, že některá sídla a panství by byla králem vykoupena, z některých by se stala muzea v držení majitelů sídla a ostatní by zůstala jako sídla šlechtická.

¶ Kláštery a řeholní řády, základové kameny evropské civilizace, budiž v plné šíři a doufáme i slávě obnoveny.

¶ Zeměpanské hrady a královská města budiž zachována; poddanská města se buď vrátí pod správu šlechtickou (samozřejmě s veškerou odpovědností, které toto vlastnictví sebou přináší) nebo se budou moci vykoupit na města svobodná (ovšem s vyššími daněmi).

¶ Země Koruny, Slezsko, Horní a Dolní Lužice by byly vítány ve starém státoprávním celku, který denně vidáme znázorněný na erbech středověkých staveb (nešlo by zde o moderní problém národnostní, ale jen a jen o otázku, co obyvatelstvo těchto zemí považuje dnes, po mnoha letech odtržení od Koruny české, za své dědictví).

¶ Královská vláda budiž taková, jakou si zvolí lid. Jestliže si zvolí komunistickou, bude komunistická; my jsme však přesvědčeni, že vláda nemusí mít, ba nemá mít žádný politický program - buď je dobrá nebo špatná. Jestli se někdo sám o sobě cítí komunistou či demokratem, je to jeho věc. Navrhujeme přechod politických stran do oblastí kulturně zábavných či mezi charitativní sdružení apod.

¶ Budeme mnohem intenzivněji jednat se Švédskem, s Vídní a s jinými státy o navrácení nebo výměnu některých rukopisů, listin, uměleckých děl etc., které sehrály v dějinách českého království významnou roli a mají pro nás zásadní význam.

¶ Chceme přenést zpět do vlasti ostatky Jana Ámose Komenského a vzdát tomuto velikánu úctu, jež mu náleží.

¶ Provedeme totální přestavbu ekonomické základny země. Učiníme odklon od těžkého průmyslu, předválečného anachronismu produkujícího výrobky hodící se do technických muzeí a děsivým způsobem ničícího přírodu a životní prostředí, k zcela jiným výrobním sférám, ekonomicky výhodným a přitom nepoškozujícím své okolí.

¶ Zrušíme dnešní podobu zločinně řízeného zemědělství, které v honbě za co nejvyššími výnosy, neúměrným zatížením, těžkou technikou, nezodpovědnou meliorací, vysoušením mokřin, chemickým hnojením plundruje půdu, otravuje ji jedy (tím i rostliny a zvířata) a přeměňuje půdu v poušť plnou kamenů.

¶ Energie: Necháme na vůli lidu, zda dále pokračovat ve výstavbě a provozu jaderných elektráren, které mají proti tepelným tu výhodu, že nejsou spojeny s emisemi splodin. Hrozba radiokativního zamoření je zase jiná věc. Rozhodně

okamžitě, bez prodlení, instalujeme odlučovací zařízení ve všech tepelných elektrárnách, ať to stojí co to stojí.

V zaměření se na čím dál efektivnější získávání energie pomocí bezodpadových technologií - ze slunečního záření, větru apod. a na její co nejšetrnější využití. Nakonec, bez energie se obejdeme, bez dědictví ne.

Prohlašujeme, že těchto několik bodů není žádný politický program, což se nám hrusí, ale ty nejzákladnější a proto nám posvátné normy života, uchování, úcta a rozvíjení dědictví naší země a našich otců.

Petr Placák, dělník; Jáchym Topol, redaktor; Ladislav Leština, výtahář; Josef Janiček, údržbář (hudebník); Jan Macháček, noční hlídač; Jiří Zavadil, chemik; Jan Brabec, hudebník; Luděk Marks, kulturní referent; Andrej Stankovič, domovník; Ivan M. Jirous, historik umění; Juliana Jirousová, malířka; Olga Hochmanová, zaměstnankyně Židovského muzea; Anna Hradilková, žena v domácnosti; Terezie Hradilková, žena v domácnosti; Evelína Malíková, žena v domácnosti; Barbara Veselá, pisarka; Ma Hundke, sinolog; Martin Grůša, zahradník; Ivana Kosnerová, programátorka; František Hochman, teolog; Martin Choura, hudebník; Alena Danková, zpěvačka; Vít Krémlička, spisovatel; Lucie Váchová, zdravotní sestra; Martin Hradilík, student; Kamil Vaněk, pasák krav; Taťána Lutovská, studentka; Bonumír Hájek, topič; Jaroš Ondrák, zámečník

Za správnost podpisů Petr Placák, Chelčického 6, 130 00 Praha 3

V Praze 28.května 1988

V samizdatu, nově vyšlo...

Bulletin NMS, září 1988, č.3, 28 str.

Za redakční radu jsou uvedena jména Tomáše Dvořáka, Hany Marvanové a Luboše Vydry s adresami. Obsahuje mj. prohlášení polské WIP, dopis NMS do JAR ve prospěch tamních odpíračů, informaci o poměru zbrojního potenciálu mezi Východem a Západem (převzato z časopisu END), články Ruth Šormové (o branné výchově), Martina Šmída a Radka Zemana (o Afghánistánu).

Host č.4, srpen 1987, až srpen 1988, nepaginováno, 830 stran A4, vydavatel: Dušan Skála. Obsahuje mnoho literárních a publicistických příspěvků nejrozličnějších žánrů, mezi jiným i obsáhlý rozhovor s Petrem Cibulkou. P. Cibulka v něm hovoří i o tom, jak vydává hudební samizdat a o finančních otázkách, s tím spojených. Host dále publikuje např. stať Milana Uhdeho k šedesátinám Jaroslava Šabaty, fotoreportáž z pohřbu Pavla Wonky, článek Mikoláše Chadimy do diskuse o hudebním směru 'nová vlna'.

Voknoviny č.10, 10 str. A4, náklad 500 výtisků

Články a fotografie k manifestaci 21. srpna, informace o hudebním undergroundu, o koncertě Jaroslava Hutky a Vlasty Třešňáka, který byl pro Českoslováky uspořádán v Budapešti, 7. pokračování seriálu 'Občan a příslušníci SNB' (o osobních a domovních prohlídkách)

Voknoviny č.11, 9 str. A4, náklad 500 výtisků

Články a fotografie z manifestace 28. října, informace o nových politických věznicích, podpisová akce čs. exilu

Křesťanské obzory č.8 - 9, 1. října 1988, 57 stran A4.

Obsahuje 29 příspěvků, mj. polemiku Radomíra Malého z Brna s kanovníkem Růžnarem (PIT), materiály případů Augustina Navrátila, ing. Coufala a manželů Kořínkových.

Křesťanské obzory č.10, 1. listopadu 1988, 31 + VI stran A4

Obsahuje materiály nově vznikajícího sdružení věřících katolických laiků 'Pokoj na zemi', materiály k případu A. Navrátila, článek Situace katolické církve v letech 1948-88 a j.

Střední Evropa, IX., Praha červenec 1988, 212 str. A4

Z příspěvků upozorňujeme na druhou část statě Nikolaje Djorajeviče 'Titovy koncentráky', na článek Rogera Sruona 'Nová pravice ve střední Evropě' (rozhovor s Šustrové s Václavem Malým.

Diskuse č.68, listopad 1988, 25 stran A4

Obsahuje manifest Hnutí za občanskou svobodu 'Demokracii pro všechny' a články Josefa Brodského, Františka Šamalíka a Zdeňka Jičínského.

Lidové noviny č.10, říjen 1988, 24 stran

přinášejí exkluzivní rozhovor pro LN obou kandidátů na úřad amerického prezidenta, rozhovor s Alfrédem Grybauskasem, litevským básníkem, literárním kritikem a překladatelem mj.z češtiny a slovenštiny, dále rozhovor s Augustinem Navrátilem.

Lidové noviny č.11, listopad 1988, 24 stran

obsahují mj.zprávu o založení Výboru na obranu Ivana Jirouse, glosu Drahuše Proboštové Ad causa Navrátil, článek Jiřího Hájka Všeobecná deklarace lidských práv a redakční poznámku Pyrrhovo vítězství k sympoziu 'Československo 88'.

Ekologický bulletin č.5, září 1988, 60 stran

Redakce: Josef Daniš, W.Piecka 81, 130 00 Praha 3; Ivan Dejmal, Kamenická 45, 170 00 Praha 7; Lenka Marečková-Hrachová, Řipská 13, 130 00 Praha 3. Obsahuje soubor materiálů k ekologii krajiny (zvl.k Nagymaros-Gabčíkovu a ke Sněžce) a k ovzduší. Druhé pokračování článku 'Cesta do budoucnosti bez atomové energie', Greenpeace, duben 1987.

Ekologický bulletin č.6, říjen 1988, 38 stran

Polemika: Pětí Kužvar - Ivan Dejmal, materiály k ekologii krajiny (zvl.ke Sněžce) a k energii, mj.překlad článku Uwe Bastiana z východního Berlína 'Alternativní energetika'

Revue 88, nezávislá vysokoškolská revue pro neformální iniciativy a kulturní aktivity mládeže, zkušební číslo 5/88, Brno, 32 stran A5

Zveřejněno osm jmen členů redakční rady i s adresami a fakultou, kde studují (JAMU a filoz. a lékař.fakulta UJEP). Články a rozhovory mj. o Unijazzu, SPUSA, o NMS, informace k událostem v brněnském Topas klubu.

Revue 88, č.1/88, Brno 30.9.88, (první regulérní číslo), 36 str.A5, ilustrováno; adresy osmi členů redakce, texty z oblasti kultury a historie studentského hnutí, informace o nezávislých iniciativách, stížnost studenta brněnskéVŠZ Jana Klementa na útoky StB proti jeho působení.

Sklepník

Od dubna letošního roku vychází v undergroundovém prostředí východních Čech strojopisný časopis Sklepník. V jednotlivých rubrikách (K současnosti, Próza, Poezie, Rozhovor, Historie, Hudba, Divadlo, Film) přináší vedle původních příspěvků a překladů zejména ukázky z co nejširšího spektra domácího samizdatu i exilových publikací. Časopis vychází v dvouměsíčních intervalech. Jednotlivá čísla doplňují vlepěné fotografie. Rozsah: 120-140 stran A4.

Pod názvem Občanský průkaz, prosím vychází v edici Vokno antologie prozaických prací autorů střední generace Vydry, Žlutáka, Potoka, Vacka, Švestky a Kostúra. Publikace o 150 str:A4 vyšla v nákladu 100 ks. Je opatřena krátkými bibliografickými údaji o autorech.

Info over Charta 77 vychází v holandštině 6x ročně, rozsah 24 stran. Listopádové číslo (1988) přináší materiály k případu A.Navrátila, sdělení VONS, článek o vystoupení V.Havla na Lipnici a překlad článku L.Hejdánka z LN.

Zkrácené vydání Informací o Chartě 77 v angličtině vydává nyní londýnský Palach Press. Infoch 77/17/88 je zkrácen asi na 60% původního textu; petice za Pavla Wonku, jejíž podpisy autentizovali Ivan Jirous a Jiří Tichý je zde uvedena v plném znění.

Německá sekce IGIM (Mezinárodní společnosti pro lidská práva) vydala v německém překladu pod názvem 'Der CSSR-Gulag' vězeňský sborník Charty 77 z r.1987; obsahuje dokument Ch 77 a všechny příspěvky.

Vlastimil Marek: Hudba jinak (New Age Music), červen 1988, vydal v edici 'Bokem' přípravný výbor sdružení UNIJAZZ, 22 stran A5; k publikaci je přiložen osmistránkový materiál o vznikajícím zájmovém sdružení UNIJAZZ, navazujícím na tradici jazzové sekce. Za přípravný výbor jsou uváděni Česťa Huňát, Nad Šárkou 104 a Jirka Exner, Rooseveltova 32, oba 160 00 Praha 6.

Krátké zprávy

Protesty nezávislých proti posledním represím v Československu

Třináct zástupců mírových, ekologických a lidských práv se zabývajících skupin a časopisů z USA Fellowship on Reconciliation, Humanitas, Across Frontiers, War Resisters League, Institute for Defense and Disarmament Studies, Campaign for Peace and Democracy|East and West, Peace Activists East and West a Nuclear Times Magazine zaslalo 8.11. telegram M. Jakešovi, v němž protestuje proti uvěznění nejméně deseti čs. aktivistů, a to "aktivistů Nezávislého mírového sdružení, aktivistů spojených s nezávislým tiskem, s nezávislými církevními kruhy a manifestem Hnutí za občanskou svobodu"; žádá jejich okamžité propuštění a zastavení trestního stíhání a šikanování. Telegram podepsali mj. Martha Hendersonová, A.W. Jackson, Daniel Ellsberg, Judith Hempflingová, Joanne Landyová a Richard Healey.

Nezávislá skupina Umweltbibliothek Berlin [Knihovna životního prostředí], působící v NDR, zaslala 13.10. ÚV KSČ dopis, v němž se solidarizuje s manifestací dne 21.8.1988 a protestuje proti násilnostem policie vůči demonstrujícím a proti soudnímu stíhání některých z nich. Jménem skupiny podepsali dopis Uwe a Katrin Bastianovi.

Z Maďarska přišel 29.10. telegram, v němž se vyjadřuje pobouření nad násilím orgánů čs. státní moci, jehož bylo užito při nezávislých oslavách 70. výročí čs. samostatnosti. Telegram podepsali za nezávislý Svaz mladých demokratů [FIDESZ] Géza Buda, za nezávislou uměleckou skupinu Inconnu János Molnár, za Republikánský klub Jenő Nagy a za Síť svobodných iniciativ Ferenc Kőszeg. - V téže době při jedné z manifestací v Budapešti provolával dav kromě hesla 'Solidarita se Solidaritou' i heslo 'Svobodu Praze'.

Włodysław Frasnyniuk, Andrzej Palkiewicz, Leszek Budrewicz, Barbara Labudová, Jacek Kuroń, Zbigniew Bujak, Adam Michnik, Jan Lityński, Bronisław Geremek, Mirosław Jasiński, Jarosław Broda, Anna Morawiecká-Kowalová, Mieczysław Piotrowski, Radosław Gawlik, Piotr Niemcyk, Zbigniew Janas, Wojciech Maziarski a Józef Pinior poslali dne 6.11. do Československa telegram, v němž protestují proti represím, postihujícím ty, kdož bojují za vytvoření občanské společnosti. Jmenují všechny nové čs. politické vězně a uvádějí jejich hlavní charakteristiky; uvádějí, že především jsou postiženi členové NMS. Vyzývají polskou a světovou veřejnost k rozhodným solidárním krokům.

Prohlášení Polsko-čs. solidarity

k 28.10. a 11.11., kdy si čs. a polská společnost připomínají 70 let od dosažení státní samostatnosti, zdůrazňuje civilizační příbuznost a totožnost národních aspirací obou společností. "Chtějí-li malé národy rozhodovat o svém osudu, musejí postupovat v jednotě. Jen společný postup může být účinnou obranou před všelikým imperialismem. Takové koordinaci činnosti ve prospěch svobody a demokracie si přeje sloužit Polsko-čs. solidarita." Srdečnými pozdravy a nejlepšími přáními u příležitosti 70. výročí získání nezávislosti všem přátelům, všem těm, kdož bojují o demokratické hodnoty a za nezávislost, jakož i všem obyvatelům Československa končí prohlášení, které jménem PČsS podepsal její mluvčí Józef Pinior.

Pro nedostatek místa odsouváme další informace z poslední doby do příštího čísla Infochu.

Errata: Správná adresa Jitky Skálové je Soudní 9, 602 00 Brno [Infoch 77|19|88 str.16]

Trestní stíhání proti manželům Žákovým nebylo s jejich propuštěním z vazby zastaveno [Infoch 77|19|88 str.20], nýbrž dále pokračuje na svobodě.